

Casper van Koppenhagen, Laura Soudijn: 'Ik had je gedacht mijn kind' Klapwijk en Keijzers uitgevers, Amersfoort 2015. ISBN 9789490217655 Zie ook: www.klapwijkenkeijzers.nl (Aangeboren afwijking/ Zieke kinderen/Arts als patiënt/ Rouw/Dood/ PO)

Soort boek/Ziekte stijl:

Flaptekst: *‘Mijn pieper gaat. Het is een buitenlijn: Lau.*

‘Ja, met mij: ik ga nu naar het ziekenhuis, nog even een check-up.’

‘Hoezo, check-up?’

‘Nou, ik voelde hem vandaag wat minder en dan zijn ze heel secuur.’

“Ik had je gedacht mijn kind” is het verhaal van de jonge vader Casper die binnen een jaar zijn zoons Lennard en Simon verliest. In beide gevallen kort na hun geboorte. Er volgt een periode van diepe rouw, waarna Casper en zijn vrouw Laura opnieuw zwanger proberen te worden. Zonder succes. Na een lange overlevingstocht besluiten ze uiteindelijk samen verder te gaan.

Direct en zonder zichzelf te ontzien beschrijft Casper van Koppenhagen wat hij meemaakte. Zijn relaas wordt aangevuld met fragmenten uit het dagboek van zijn vrouw Laura Soudijn. Dit ontwapenend eerlijke en ontroerende boek gaat over ontredde en kwetsbaarheid, over liefde en levenskracht.

Boek van 220 pagina's.

Over de schrijvers:

Casper van Koppenhagen is revalidatiearts en Laura Soudijn is zelfstandig trainer en coach in teamontwikkeling en persoonlijke begeleiding. Zie ook:

<https://www.linkedin.com/pub/casper-van-koppenhagen/24/631/585> en

<http://www.laurasoudijn.nl/>

Korte beschrijving:

Casper van Koppenhagen en Laura Soudijn beschrijven hoe graag ze kinderen wilden en hoe blij ze waren toen Laura begin 2004 zwanger bleek. Maar hun zoon Lennard blijkt meerdere aangeboren afwijkingen te hebben en sterft een week na zijn geboorte. Wanneer Laura een jaar later weer zwanger is van een zoon, Simon, blijkt na 20 weken ook Simon dezelfde afwijkingen te hebben. Ook hij overlijdt: Laura en Casper blijken geen levensvatbare zoons te kunnen krijgen en proberen na een lange rouwperiode kunstmatig de zwangerschap van een meisje op te wekken. Dat lukt niet: ze blijven kinderloos.

Elf jaar na de dood van Lennard besluiten ze het verhaal van hun twee kinderen en hun kinderwens te publiceren. Het boek bevat de tekst van Casper, aangevuld met dagboekfragmenten van Laura. Ze gaan in op de vele emoties en moeilijke momenten, ook ethische kwesties over kwaliteit van leven komen aan bod.

Wat viel op:

Natuurlijk het hele verhaal, de eerlijke beschrijving van wat hen is overkomen, het grote verlies van twee kinderen en blijvende kinderloosheid. Dat dat pijn blijft doen staat hier ook beschreven. Reden temeer om stil te blijven staan bij wat ongewilde kinderloosheid aan verdriet in levens kan brengen. Dat moet niet genegeerd worden.

Dat Casper in de inleiding toelicht dat hij het aanvankelijk vooral schreef als therapie. En dat Laura zijn boek tijdenlang niet wilde lezen. Pas toen hij de dagboeken van Laura las, begreep hij waarom. Door ze toe te voegen werd het boek beter.

Citaten:

Stuk uit het boek lezen:

http://issuu.com/gerardkeijsers/docs/ik_had_je_gedacht_mijn_kind-blader

‘We moeten hem laten gaan. Hoezeer alles in mij schreeuwt dat het niet kan. We moeten hem loslaten. Voor zijn bestwil, alleen voor zijn bestwil’.

Recensies/Extra:

<https://revalidatiegeneeskunde.nl/article/revalidatiearts-dr-casper-van-kopenhagen-publiceert-boek-ik-had-je-gedacht-mijn-kind>

<http://www.ad.nl/ad/nl/1003/You/article/detail/4145685/2015/09/19/We-lieten-Lennard-en-Simon-los-uit-liefde.dhtml>

Radio 26 september 2015: Interview: <http://m.radio2.nl/mobiel-radio2/gemist/fragment/200388>

Bij Pauw 26 september 2015: <http://pauwenwitteman.vara.nl/media/346517>